

Trianon 100 - Trianon Almanach

2020 március 06. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Raffay Ernő: „Isten csodája, hogy még áll hazánk!”

A nagy érdeklődésre való tekintettel - mivel a jelképes 1920 darabos sorszámozott **díszkiadás elfogyott** - most megjelenik **csak a könyv - olcsóbb kivitelben** - azok számára, akik szeretnék megvásárolni ezt a 7 könyvet egyben, egy kiadásban.

Raffay Ernő ajánlója:

„Isten csodája, hogy még áll hazánk!”

Karácsony János címzetes püspök és történész (1858-1929) írta e mondatot 1921-ben, „Történelmi jogunk hazánk területi épségéhez” című könyvében. Az pedig még nagyobb csoda, hogy most, Trianon 99. évfordulóján még hangzik a magyar dal, mőködik magyar iskola a Kárpát-medencében.

A Magyar Menedék Könyvesház hatalmas kötetét tartja kezében az olvasó. Forrásközlő könyvről van szó: több, a trianoni békeparancsra vonatkozó, a nemzetépítő Horthy-korszakban keletkezett könyvet, megnyilatkozást, összefoglaló adatsort tartalmaz. Megmutatja azokat az okokat, amelyeknek következménye volt az ország szétdarabolása, majd bemutatja azokat a következményeket, amelyek a megszálló „utódállamok” területén történtek.

Lukachich tábornok így foglalja össze itt közölt munkájában az összeomlás legfontosabb okait: „Meggyőződésem, hogy nem jut az ország a mai sorsra, ha nem következik be 1918. október havában a felfordulás és nem jut Károlyi Mihály gróf kormányra, nem végeztet a nemzettel harakirit éppen a legkritikusabb időben, nem dobhatja el a magyar katona fegyverét akkor, amikor arra Magyarország határainak megvédésére szükségünk volt”.

„Könyvem eddigi részének elolvasása után mindenki tisztában lehet azzal, hogy ki csinálta az 1918. októberi felfordulást. Nem csinálta ezt a tulajdonképpen népi, nem a középosztály, sem pedig a magyar munkás. Politikai **kalandorok** szervezett aknamunkája vezette félre a lógós tiszteket és a szökött katonákat, valamint a rendőrséget. Ezek okozták az engedelmesség megtagadásával a törvényes rend felbomlását, az összeomlást. A magyar kormány ellenintézkedéseinek hiánya és sok véletlen körülmény összejátszása segítette ezt az aknamunkát eredményhez. Károlyi Mihály gróf és érdektársainak hatalomra jutásához.”

Pontos megfogalmazás: mégis vannak ma Magyarországon történészek, akik védik a rózsaszín gróf országvesztő tevékenységét.

A trianoni országvesztésre a két világháború között mind a magyar kormányok, mind a kor értelmisége megfelelő válaszokat adott.

A politikusok a magyar külpolitika legfontosabb, mindent meghatározó céljává a területi revíziót tették, s hogy milyen eredménnyel, ezt a négyszeres **határmódosítás** mutatja: 1941 nyarán a Magyar Királyság területe, a visszacsatolt 79 241 km²-rel együtt 172 204 km²-re; lakossága a visszajött 5 363 331 emberrel együtt 14 683 323 főre növekedett. (A M. Kir. Központi Statisztikai Hivatal adatai, 1941.) Hatalmas eredmény a legvéresebb magyar évszázadban.

A magyar értelmiség legjobbjai már 1919-től (!), a „békeszerződés” készülésének hónapjaitól kezdve letették szellemi-tudományos válaszaikat az országcsönkítés ellen. E nagyszerű kötetben olvasható pap, statisztikus, földrajztudós, író, külügyi szakember és más értelmiségi alkotó elemzése. Elegendő, ha csak a korszak legkiválóbb szakembereit, a Magyar Külügy Társaság tisztségviselőit nevezzük meg: *gróf Apponyi Albert, Horváth Jenő, Lukács György* (nem a gyilkos népbiztos), *Eöttevényi Olivér, báró Wlassics Gyula, Berzeviczy Albert, Fodor Ferenc és Nagy Emil*.

Írásaikból nemcsak a korabeli európai helyzet, hanem ebben a megcsönkített Magyarországon helye és helyzete is megismerhető.

Ráadásul – s ezt e kötet egyik legnagyobb érdemének tartom -, olvasható például a híres Rothermere lord „Újmagyarország felé, - Rothermere lord békerevíziós mozgalmának hiteles története és okmányai, 1927” című fejezet, amelyben a későbbi sikeres területi revíziók nemzetközi előkészítésének főlemez története olvasható. E mozgalomról itt olvasható *Lőrinczy György* összefoglalója. Ebből csak egy mondatot idézünk:

„Rothermere lord üzenete végighullámozott a magyar szíveken. Magával ragadta, tette serkentette az egész nemzetet, s mindenki érezte, hogy a lord felhívására: álljatok mellém, támogassatok! - tenni kell valamit. A Budapesti Hírlap az élők között legnagyobb magyar íróhoz fordult, adjon irányítást.”

Herczeg Ferenc így válaszolt:

„Minél előbb alakuljon meg egy társadalmi liga a trianoni békeszerződés revíziójának napirenden tartására. Nagyon hamar. Nem holnap, hanem már ma. Szerintem a mozgalomnak a magyar polgárság köréből kellene kiindulnia és első sorban a nagykereskedőknek, gyáriparosoknak és más közgazdasági tényezőknek kellene az élen állania. Én azt hiszem, hogy ha a GyOSz, a TÉBE, az OMGE, OMKE, Magyar Gazdaszövetség, Faluszövetség, Országos Iparegyesület stb. megkezdénék az akciót, igen rövid idő alatt százezer főből álló hatalmas tábor állhatna Rothermere lord háta mögé, akciójának támogatására.

A Ligának tagja volna minden magyar férfi és nő, aki Trianon dolgában egyetért velünk, kivéve azokat, akik hivatalos állásuknál fogva függő viszonyban vannak a kormánnyal. A Liga élére ne állítsunk sem hivatásos politikusokat, sem újságírókat, hanem a vezetést adjuk a dolgozó Magyarország tipikus képviselőinek kezébe. Nem téve persze különbséget szellemi és fizikai munkások között.”

Lőrinczy György ezt fejezte Herczeg nyilatkozatához:

„Herczeg Ferenc eszméje, amellyel a revíziós liga megteremtésének gondolatát adta a magyar közvéleménynek, egyszerre irányt adott. Az egész magyar társadalom osztatlan lelkesedéssel sietett az eszme megvalósítására. A Budapesti Hírlap hasábjain másnap a magyar gyáriparosok nevében *Fenyő Miksa* ügyvezető igazgató hosszú levélben jelentette be a magyar gyáriparosok csatlakozását Herczeg Ferenc tervéhez.”

Érdekes átváltozás: az egykori szabadkőműves, keresztényellenes és a magyarokon csak gúnyolódó, Nyugat-alapító *Fenyő* talán újra akarta pozicionálni magát a konzervatív Magyarországon, mint a Trianon-ellenes új szervezet fő támogatója. Megjegyzem, egy év múlva a Magyar Revíziós Ligának mintegy másfélmillió tagdíjat fizető tagja volt. Ezzel a kormányok erősebb társadalmi támogatást kaptak a revíziós külpolitika alátámasztására.

Azt mondhatnánk, hogy Trianon után a magyaroknak „könnyű” dolga volt, mivel a nemzetközi békeparancs oly nagy mértékben volt elhibázott, hogy a magyaroknak csak rá kellett mutatniuk az etnikai, gazdasági és kulturális rossz döntésekre, s elvileg egyből „megvilágosodtak” a nyugati politikusok. Valóban, e nagy kötetben is olvasható sok, 1920 után keletkezett vélemény, amelyekből kirajzolódik, hogy a legfontosabb politikusok (talán az egyetlen Clemenceau-t kivéve) belátták, hogy történelmi hibát s nagy igazságtalanságot műveltek a magyarokkal. Megoldást azonban – éppen a nemzetközi francia érdek miatt – nem tudtak javasolni, ráadásul a három utódország jó kereskedelmi partner is volt. Ez lett az oka annak, hogy a magyar külpolitika kénytelen volt olasz, majd német irányba fordulni.

Ugyanakkor az is tény, hogy éppen a helyzet igazságtalansága miatt a magyarok komoly támogatókat is találtak. Sajnos nem a nyugati, egykori döntőnk politikusok között, hanem egyes értelmiségiek sorában. Közülük most csak egyet, a későbbi Nobel-díjas *Ernest Hemingway*-t idézzük. Ő a *The Toronto Star Weekly* című hetilap konstantinápolyi tudósítója volt a Nagy Háború után, s „*A balkáni király-kérdés*” című írásában ezeket írta:

„Románia az egyetlen ország, amelyet Európában senki sem vesz komolyan. Amikor az államférfiak és barátaik 1919-ben a legjobb párizsi szállodákban laktak és a szerződésben munkálkodtak, melynek az volt a feladata, hogy európaivá tegye a Balkánt, és amely végül is Európát tette balkánivá, a románok bevetésre kész gyorsbeszélők és történelmi precedensidézők válogatott kollekcióját vonultatták fel. Amikor ezek már mind elmondták a magukét, és a szerződések aláírása következett, kiderült, hogy a románok megkapták minden iránybéli szomszédaiknak mindazokat a területeit, amelyeknek nevét román küldött valaha is kiejtette a száján. A szerződés aláírói valószínűleg ezt sem tartották nagy árnak azért, hogy megszabaduljanak a tüzes román honfiak jelenlététől. Mindenesetre Románia most kénytelen fenntartani Európa legnagyobb békehadseregét, hogy megfékezze lázongó újrómánjait, akiknek egyetlen vágyuk, hogy ne kelljen románnak lenniük.

Előbb-utóbb hatalmas tömbök fognak leválni Romániából és messzire sodródni tőle, mint a jégtablákról, mikor elérik a Golf-áramot. *Mária királyné*, aki elsőrangú bridsjátékos, másodrangú költő és Európa legfőbb politikai szürke eminenciásainak egyike, és aki több arcfestéket használ, mint a többi európai királyi família együttvéve, minden erejével azon igyekszik, hogy olyan európai szövetségeket kössön, amelyek megakadályozzák a jövő széthullását.”

Pontos meglátások, majd *Hemingway* levonja a következtetését: „Eközben a román hadsereg tisztjei, annak a hadseregnek a tisztjei, melynek egyszer majd a tíz éven belül bekövetkező magyar és orosz támadás zömét kell felfognia, rúzsozzák magukat, arcpirosítót használnak, és fűzöt hordanak. Ez nem túlzás. A saját szememmel láttam, amikor román tisztek, gyalogostisztek, ajkukat rúzsozták egy kávéházban. Láttam lovastiszteket, akik úgy ki voltak festve, mint egy kórista. A fűzökre nem esküszöm. A látszat néha csal.”

Nem tudni, hogy az amerikai író ismerte-e a háború utáni hadsereg-létszámokat, azonban tény, hogy (1929-ben) az Egyesült Államok szárazföldi hadseregének létszáma 151 000 katona, addig Csehszlovákiának 162 000, Romániának pedig 278 000 fő a békelelétszámú hadereje. Igen, helyes az a következtetés, amely szerint a trianoni határokat kizárólag fegyveres erővel lehetett megtartani.

Így van ez napjainkban is: a Trianont megerősítő és három faluval súlyosbító, 1947. évi párizsi béke határozatainak megtartása céljából engedett be a mai Románia a határain belülre óriási amerikai rakéta-erőket és egyéb csapatokat; valamint e célból állomásozik hatalmas román páncélos alakulat Marosvásárhelyen.

Nem véletlen, hogy báró *Somorjai Lukachich Géza tábornok* a „békeszerződést” a Corpus Iuris-ba emelt törvény meghozatalakor tett Nyilatkozatával fejezi be oknyomozó könyvét: „A nemzetgyűlés, midőn a trianoni béke törvénybeiktatását elhatározza és annak ratifikálásához beleegyezését adja, az isteni igazság színe előtt és az emberiség lelkiismeretéhez fordulva kimondja, hogy ezt a békeokmányt valótlan adatokon alapulóknak, igazságtalannak és az emberiség közös érdekeibe ütközőnek tartja, hogy nem a tények és az érdekek kétoldalú megvitatásának, s ebből folyó egyezménynek az eredménye, hanem egyoldalú idegen akaratnak ránk való erőszakolása, hogy a nemzetgyűlés tehát csupán ennek az ellenállhatatlan kényszernek engedve járult annak ratifikálásához, hogy e tényével nem róhat kötelezettségeket azon területekre, melyek benne képviselve nincsenek, nem szűnik meg abban bízni, hogy a ma uralkodó szenvedélyek lecsillapultával beálló jobb belátás utat fog nyitni a békekötés neve alatt elkövetett **égbekiáltó igazságtalanságnak** jóvátételére.”

Ma is hozhatna a magyar Országgyűlés egy hasonló tartalmú nyilatkozatot, olyan nagy mértékben időszerű (sajnos) e főnti néhány mondat. Trianon ugyanis, minden káros következményével együtt itt ül a magyar nemzet nyakán, sorvaszt, pusztít. Mi lehetne a magyarok legfontosabb, egyben legszebb földadata most, 2019-ben? Újabb küzdelem megindítása a határok Magyarország javára történő módosításáért. Nagyhatalmi támogatást el lehet érni, csak a nemzetnek kell felismernie e nagy, történelmi célt.

*

A Magyar Menedék Kiadó e kötete éppen ebben segít: ott kell lennie e könyvnek minden magyar családasztalán, közel a Feszülethez.

(Raffay Ernő)

*

TARTALOM:

Előszó

- Somorjai Lukachich Géza báró: Magyarország megcsonkításának okai, 1932.
- Pesti Hírlap: (szerk. dr. Légrády Ottó) Igazságot Magyarországnak!
- Trianon kegyetlen tévedései, 1930.
- Rothermere Lord: Újmagyarország felé, - Rothermere lord békerevíziós mozgalmának hiteles története és okmányai, 1927.
- Sir Robert Donald: Trianon tragédiája, Magyarország szózata az emberiséghez, 1929.
- Karácsonyi János: Történelmi jogunk hazánk területi épségéhez, 1921.
- Igazságot Magyarországnak! – A trianoni békeszerződés következményeinek ismertetése és bírálata, 1928.
- Gróf Apponyi Albert, a Magyar Külügyi Társaság elnöke: Magyarországnak és a rovására megnagyobbodott államoknak történelmi hivatása
- Horváth Jenő, a Magyar Külügyi Társaság igazgatója: A trianoni szerződés diplomáciai története
- Lukács György, a Magyar Külügyi Társaság alelnöke: A trianoni szerződés igazságtalanságai
- Eöttevényi Olivér, a Magyar Külügyi Társaság ügyvezető alelnöke: A trianoni szerződés kulturális következményei
- Földes Béla, a Magyar Külügyi Társaság elnöki tanácstagja és szakosztályi elnöke: A trianoni békeparancs hatása a magyar közgazdaságra.

- Báró Wlassics Gyula, a Magyar Külügyi Társaság társelnöke: A trianoni szerződés jogi orvoslása a nemzetek szövetsége és döntőbíró útján.
- Berzeviczy Albert, a Magyar Külügyi Társaság elnökhelyettese: A trianoni szerződés és a lefegyverzés.
- Fodor Ferenc, a Magyar Külügyi Társaság választott rendes tagja: A trianoni szerződés földrajzi megvilágításban.
- Nagy Emil, a Magyar Külügyi Társaság alelnöke: Az út az orvoslás felé.
- Vért Magyarországnak – Magyar írók Magyarországnak területéért, 1928.

Kiemelten ajánljuk mellé:

[Trianon 100 - Trianon Almanach - 7 könyv egyben \(sima kiadás\)](#)

[A Nemzeti Összetartozás naptára 1920-2020 - 4 DARAB KEDVEZMÉNNYEL](#)

[A Nemzeti Összetartozás naptára 1920-2020](#)

RENDELHET?!

Magyar Menedék Könyvesház
www.magyarmenedek.com
1126 Budapest, Márvány utca 48.
Telefon: 213-7057
Nyitvatartás:
H-P: 09:00-19:00-ig; Szo: 09:00-13:00-ig

Verified by
VISA
MasterCard
SecureCode

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló